

ת"פ 34754/07/13 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 34754-07-13 מדינת ישראל נ' ח

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ח

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד הגר אמר

הנאשם בעצמו

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים.

בתאריך 22/4/13 הגיע הנאשם אל סניף משרד השיכון ברחובות ודרש מנציג המשרד לקבל דירה באופן מיידי. משלא נענה בחיוב, איים ואמר כי אם לא יקבל דירה אותו יום, יתאבד וישפוך על עצמו בנוזן. מיד לאחר מכן, רכש הנאשם שני בקבוקים של חומר דליק, טיפס על כרכוב חלונות הקומה הראשונה בבנין, שפך על עצמו את החומר הדליק והצית סיגריה.

הנאשם נאות לרדת מן החלון רק בליווי שוטר ואזי איים בנוכחות השוטרים במקום: "אתם תתנו לי דירה מי אתם שלא תתנו לי.. אני ארצח מי שיתקרב לילדים שלי ואני אהפוך לרוצח סדרתי" וכן אמר כי אם לא יקבל דירה: "יעשה את זה עוד פעם".

לטעמה של התביעה הרי שהנאשם פגע בערכים מוגנים שהם שמירה על האוטונומיה של הפרט לבל יופנה כלפיו מלל מאיים והביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון לענין זה. התביעה סבורה כי מידת פגיעתו של הנאשם בערך מוגן זה היא משמעותית, שכן הוא פעל להוציא מן הכוח אל הפועל את איומיו משהבין כי אינו

עתידי לקבל דירה ממשרד השיכון בזמן קרוב. גם לאחר שהנאשם שוכנע לרדת מן החלון ולוואה על ידי שוטרים הוא לא חדל ממסכת איומיו.

התביעה הביאה מפסיקתו של בית המשפט העליון באשר לעבירת האיומים וציינה כי מדובר ברמת ענישה משתנה על פי סוג המלל המאיים, האם זה לווה בהתנהגות, מהו סוג הקרבה שבין המאיים למאויים, הסיטואציה בה נאמרו הדברים ועוד ועוד.

התביעה עשתה מאמץ להביא הלכות דומות ואיתרה שני פסקי דין שנסיבותיהם דומות וכפי שהדגישה, אך לא זהות. באחד מן המקרים מדובר היה על מי שאיים על העובדים הסוציאליים עצמם וציין כי הוא ידקור את כולם ובית המשפט קבע כי מתחם ענישה ראוי נע בין 12-3 חודשי מאסר בפועל וגזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל (ת.פ. (שלום חיפה) 45017/02/13) ובתיק האחר מדובר היה במי - לאחר שעובד סוציאלי סרבה לקבל את שיחתו במשרדה, - שפך על גופו וסביבתו במשרדה של העובדת הסוציאלי ועל ניירות שהיו במקום חומר דליק ושילף מצית תוך שאיים להצית את עצמו, כאשר במקום נכחו העובדת הסוציאלי ואחרים. הגם שביהמ"ש המחוזי היה ער למצוקותיו של הנאשם והבין את מצבו, הוא השית עליו 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל (ת.פ. (מחוזי ת"א) 40011/03 מ"י נ. דוק).

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי בענייננו נע בי 18-6 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס משמעותי ופיצוי.

התביעה ביקשה לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו באשמה ואת החיסכון בזמן שיפוטי שהיה בכך ולחובתו ביקשה לזקוף את עברו הפלילי הרווי בעבירות רכוש, אלימות והפרת הוראות.

עוד הפנתה התביעה לתסקיר שירות המבחן ואל דרך תפיסתו של הנאשם תא ביצוע המעשים, כמו גם להעדר טיפול.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל וזאת בהתחשב בנתוניו של הנאשם כמפורט בתסקיר וציינה כי לולא אלה, היתה עותרת לעונש חמור הרבה יותר. עוד עתרה התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה ממושך והתחייבות וציינה כי לא עתרה לקנס בשל מצבו הכלכלי של הנאשם.

בת זוגו של הנאשם, ע א, העידה מטעמו של הנאשם.

לדבריה היא בת זוגו של הנאשם מזה כעשר שנים ומגדלת יחד עימו שני ילדים, את בנה ואת בנו מנישואים קודמים. לאחר שהדברים הסתדרו ביניהם החליטו להביא לעולם ילד משותף והסתבר כי הילד לוקה באוטיזם. העדה סיפרה כי הנאשם הינו אבא טוב והבהירה כי כל העת התגוררו בדירות שכורות. היה עליהם להתמודד עם שכר הדירה ועם הוצאות רבות נוספות שנגרמו בשל הטיפולים בילד האוטיסט ועל כן היה עליהם לפנות אל

גורמי הרווחה על מנת שיוכלו לחיות בכבוד. העדה התנצלה בשמו של הנאשם על מעשיו ולדבריה היה עליו לעשות את אשר עשה בשל המצב אליו נקלע וסוף דבר בני הזוג קיבלו את אשר ביקשו. העדה ביקשה את התחשבותו של בית המשפט וציינה כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל אינה יודעת מה יקרה לה ולילדיה.

ב"כ הנאשם ציינה כי היא ערה לעברו הפלילי של הנאשם, אך לטעמה אין המדובר בעבר מכביד והרשעתו האחרונה היא משנת 2009 ומדובר בנאשם המנסה לעשות כברת דרך רצינית. לטעמה של ב"כ הנאשם מתחם הענישה הראוי בתיק זה נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב"כהנאשם סבורה כי יש לאמץ את הרף התחתון של מתחם ענישה זה ולהטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד וכך לאפשר למשפחתו לחיות בכבוד.

היא הציגה לבית המשפט מסמכים מן הביטוח הלאומי ומסמכים הנוגעים לילדם של בני הזוג והטיפוליים להם הוא נדרש. גם לנאשם עצמו בעיות רפואיות שאינן קלות וגם באשר לכך הוצגו מסמכים.

לנאשם בעיות כלכליות וחובותיו לגורמים שונים עומדים היום על כ-166,000 ש"ח.

ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע המצב הקשה בו היה נתון ופעל מתוך שיקול דעת מוטעה מתוך דאגה למשפחתו. כיום הוא מבין שזו אינה הדרך, שליחתו לכלא היום תביא להדרדרות לא רק במצבו שלו אך אלא גם של משפחתו.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם חי בזוגיות מזה כשמונה שנים ולו ולבת זוגו ילד משותף. השניים מתגוררים בדירת "עמידר" הנאשם אינו עובד ומתפרנס מקיצבת נכות.

הנאשם ציין כי מאז הכיר את בת זוגו התרחק מאורח חיים שולי ואכן מעורבותו האחרונה במעשי עבירה היא משנת 2005.

הנאשם נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה ותאר כי ברקע מצוקת הדין וחששו כי יוצא מביתו, סבר כי התנהגות כזו תזרז את תהליך קבלת דירת "עמידר" ולדבריו אכן השיג את מטרתו כיוון שזמן קצר לאחר מכן אכן קיבל דירה. נוכח תוצאותיה החיוביות של הפעולה הוא מתקשה לראות את הפסול שבהתנהגותו.

הנאשם הופנה אל המרכז לטיפול באלימות, אך התקשה לשתף פעולה. הוא מרוכז בעצמו ובצרכיו וניכר כי הוא מתקשה לדחות סיפוקים. התנהגותו בעלת אופי מאיים כדרך להשיג מטרות שונות כשהוא אינו רואה בעייתיות לעשות שימוש באלימות מילולית. בשל מצבו הרגשי הופנה הנאשם אל המרפאה לבריאות הנפש, אך

לא פנה ולא יצר עימם קשר למרות הבטחותיו.

שירות המבחן קבע כי לאור קשייו של הנאשם להיתרם ממסגרות טיפוליות וקשייו לתת אמון בגורמי טיפול וממסד, לא ניתן בעיתוי זה להפנותו לטיפול במסגרות רווחה ולאור חוסר שיתוף הפעולה שלו עם מסגרות בריאות הנפש, לא ניתן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו. לא ניתן לשלול סיכון לביצוע עבירות נוספות בעתיד. שירות המבחן המליץ על ענישה אשר תחדד לנאשם את חומרת התנהגותו.

בין יתר המסמכים אשר הוצגו מטעמו של הנאשם על מנת להעיד על מצבו, הוגש אף מסמך של החלטת רשם הוצאה לפועל מיום 4/2/13 באשר לדיון שהתנהל בפני הרשמת בפניה הובא הנאשם במעצר מכוחו של צו הבאה. הנאשם סקר את נסיבות חייו בפני הרשמת וסיפר כי התגורר אצל הוריו עד לפני כארבע- חמש שנים ועתה הוא מתגורר בשכירות בראש העין יחד עם חברתו וכי הוא עוזר לילד מחברתו הקודמת המתגוררת ב..., ממנה נפרד, וכאמור מתגורר עתה עם חברתו החדשה.

אין חולק כי הדברים אינם עולים בקנה אחד עם הדברים שנמסרו באשר לנאשם מפי באת כוחו, בתסקיר ואף מפיה של עדת ההגנה. יודגש כי מסמך זה הוא מחודש פברואר 2013 ואילו המעשה נשוא כתב האישום בוצע באפריל 2013.

הוגש גיליון המרשם הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם יליד שנת 1982 וצבר לחובתו שבע הרשעות קודמות בעבירות שונות, לא מעטות מהן עוסקות באלימות ובאימים. למעט בהזדמנות אחת, בכל הפעמים הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים.

מעשיו של הנאשם חמורים ויש לראותם במשנה חומרה אף כאשר הם נמדדים במסגרת עבירות האימים, שכן הנאשם נקט באיום ממשי ובוטה ולמעשה הטיל חיתיתו ואימתו באמצעות איום זה. ואולם לא היה די בכך, לאחר שהנאשם איים את אימו הוא אף הוציאו מן הכוח אל הפועל והפך את האיום מאיום מילולי לאיום אף בדרך של התנהגות ולחמור הרבה יותר.

גם בכל אלה לא הסתפק הנאשם ולאחר ששוטרים הגיעו למקום והורידו אותו מן החלון הוא המשיך באימויו בנוכחותם.

הנאשם, לא רק שלא בחל בהתנהגות בדרך כזו על מנת להשיג את מטרתו, נדמה שהוא אף גאה בכך.

ניתן ללמוד זאת מדרך קבלת האחריות שלו אצל קצינת המבחן ודרך תאורו את המעשה, כמו גם את גאוותו ושמחתו כי הנה זמן קצר לאחר המעשים אכן קיבל דירה.

שומה על בתי המשפט להחמיר בעונשם של המאיימים בכלל ועל אלה המבצעים מעשים מעין אלה בפרט, על

מנת לגנותם בכל גינוי ולעקרם משורש.

מתחם הענישה שהציגה התביעה ראוי.

לנאשם עבר פלילי לרבות בעבירות אלימות ואימים. עם זאת זקפתי לזכותו כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2009.

עוד התחשבתי בהודאתו באשמה, במצבו הרפואי, בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות ובמצבו הכלכלי הקשה. לולא כל אלה, היה העונש הנגזר על הנאשם חמור הרבה יותר, בהתחשב בפגיעה הקשה שיש בערך המוגן ובמסוכנות הרבה הטמונה במעשיו של הנאשם.

אני גוזרת על הנאשם - שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

עוד אני גוזרת על הנאשם שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.